

[Bauusgaard.]

lig påstand, at en forøgelse af folkepensionen og skattefritagelse for en del af det hidtil beskattede beløb ikke skulle bevirke betydelig forøgede udgifter for staten; men det er ikke desto mindre rigtigt, idet selvfølgelig ingen i det lange løb under afsavn livet igennem vil foretage opsparing, som bliver frarøvet én, når man skal til at nyde frugterne af den opsparing. Med andre ord, ændrer vi ikke dette urimelige forhold, vil pensionsopsparingen forsvinde, i bedste fald blive nedsat dertil, hvor fradragsreglerne ikke bliver effektive. Hvad enten det nu skulle betyde, at man overgår til andre opsparingsformer, eller at de gældende pensionsordninger forringes gennem en nedsettelse, bliver resultatet det samme for staten: der skal til sin tid ydes den fulde folkepension, og der bliver ikke de samme indtægter at kræve skat af; men opsparingen har vi slået i stykker.

Det er ikke et tænkt skræmmebillede, jeg her har draget frem; udviklingen er allerede i gang. En af vore meget store industri-virksomheder har allerede draget konsekvensen og nedsat pensionsordningen for samtlige sine funktionærer, og på andre områder har man konstateret, at organisationer har opsagt deres kollektive pensionsordninger for medlemmerne. Det betyder, at hele den sidste menneskealders store fremskridt på dette område, som vel i første række berører funktionærerne, men som også har betydning uden for disses rækker, er ved at blive slået i stykker. Så tåbeligt bør vi i dette høje ting ikke bære os ad. Jeg håber på den højtærede finansministers hurtige medvirken til, at dette ikke sker.

Poul Sørensen: Det er en udbredt opfattelse i vide kredse i vort land, at det ofte er svært at skabe den rette balance mellem hovedstadens og provinsens interesser, når der skal tages stilling til snart det ene, snart det andet spørgsmål. Adskillige henvendelser gennem årene til det høje ting er udtryk herfor. Jeg skulle tage meget fejl, hvis der findes nogen minister, som ikke på et eller andet tidspunkt har stået over for problemet. Jeg har ønsket at sige dette som indledning til de få bemærkninger, jeg har at fremføre angående en sag, som det

ligger mig og mange med mig stærkt på sinde at få overvejet på den rette måde.

Det er en naturlig følge af den betydelige stigning i antallet af unge, som rykker frem i disse år for at opnå en placering i samfundslivet, at der må arbejdes med planer om udvidede uddannelsesmuligheder. Vi har for nylig i det høje ting haft en debat om, under hvilke former regeringen bør søge disse planer fremmet. Mit parti har den opfattelse, at store betydningsfulde opgaver, som kræver bevillinger over en årrække, bør fremmes som lovforslag til offentlig behandling i tinget og ikke som aktstykker i finansudvalget. Men der er jo i princippet ikke nogen uenighed mellem partierne om, at kravet om en udbygning af de skoler og læreanstalter, som er nødvendige til ungdommens dygtiggørelse, for at de unge kan tage konkurrencen op, bør imødekommes med almindelig velvilje. Det kan så være et spørgsmål, hvor man skal placere de udvidelser, der er tale om. Efter min opfattelse er der her et område, hvor der er god mulighed for at imødekomme vidt udbredte ønsker ude i landet om, at der sker en afbalancering mellem hovedstaden og provinsen.

Det må være mig tilladt i denne forbindelse at understrege de ønsker, der i den senere tid er kommet til udtryk om placering af en del af landets højere uddannelsesanstalter i Odense. Det tidspunkt er inde, da der skal ofres millionbeløb på udbygningen af denne uddannelse; og planer om nye millionbeløb senere til samme formål er under overvejelse. Betydende kræfter i det stadig voksende odenseanske bysamfund har udkastet den tanke, at da spørgsmålet om et tredje dansk universitet meget snart kan blive aktuelt og en omfattende udvidelse af den polytekniske læreanstalt skal finde sted, vil det være naturligt at rette blikket mod Odense. Hvis den udvikling, der er i gang i det odenseanske samfund, holder, vil Odense om en halv snes år være Danmarks næststørste by. Odense er ikke alene et naturligt centrum for Fyn, men ligger også bekvemt for tilgang af studerende ungdom fra hele det sydjyske og sønderjyske område.

Jeg vil gerne over for den højtærede undervisningsminister fremhæve, at de